

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 5C/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919201495
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Štefanič
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2020:7919201495.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Gabriel Štefanič, v spore žalobcu G. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Á. M. X, XXXX C., N. B., zastúpeného JUDr. Jurajom Kusom, advokátom, Nám. osloboditeľov 10, Michalovce proti žalovanému B. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. Q.. XXX/XX, G. R., o zaplatenie 46.889,65 eur s príslušenstvom t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 10.000.000,- HUF s 5 % ročným úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 26.05.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd konanie k sume 5.000.000,- HUF ako aj k 0,5 % úroku z omeškania zastavuje.

III. Súd priznáva žalobcovi 100 % náhradu trov konania, o výške ktorých bude rozhodnuté osobitným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 46.889,65 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne z uvedenej sumy od 26.05.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a tiež žiadal priznať 100 % náhradu trov konania. Svoj nárok odôvodnil tak, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 10.12.2017 zmluvu o pôžičke na základe ktorej požičal žalobca žalovanému 15.000.000,- HUF v hotovosti. Podľa dohody pôžičku mal žalovaný vrátiť žalobcovi do 31.12.2017. Keďže k vráteniu pôžičky v dohodnutej lehote nedošlo žalovaný sa písomným uznaním dlhu zo dňa 15.05.2018 zaviazal pôžičku v sume 15.000.000,- HUF vrátiť v hotovosti do 25.05.2018. Keďže žalovaný pôžičku nevrátil ani v lehote do 25.05.2018 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 46.889,65 eur spolu s 5,5 % ročným úrokom z uvedenej sumy od 26.05.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj trovy konania.

2. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz Okresným súdom Trebišov pod č. k. 12C 22/2019-10 dňa 27.05.2019, ktorým platobným rozkazom bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi 46.889,65 eur spolu s 5,5 % úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 26.05.2018 do zaplatenia. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný odpor dňa 13.06.2019 s tým, že pri tomto úkone okrem iného namietal aj miestnu príslušnosť Okresného súdu Trebišov a zároveň namietal, že časť pôžičky vo výške 5.000.000,- HUF v bližšie neuvedenom čase žalobcovi vrátil. Taktiež namietal, aby nárok žalobcu mal byť uplatnený v tomto konaní v euro mene, keďže pôžička bola poskytnutá vo forintoch a teda v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka by mal vrátiť žalobcovi veci rovnakého druhu, teda aj peniaze v rovnakej mene ako boli tieto požičané. Nárok žalobcu čo do základu neuznal.

3. Žalobca vo svojej reakcii zo dňa 09.09.2019 na č. I. 28 a nasledujúcich spisu k odporu žalovaného sa vyjadril tak, že žiadal v zmysle § 139 a nasledujúcich CSP pripustiť zmenu žalobného návrhu s tým,

že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 15.000.000,- HUF s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne z tejto sumy od 26.05.2018 do zaplatenia. Zákonnosť nároku videl v citovanom ustanovení § 657 Občianskeho zákonníka, ako aj v § 498 Obchodného zákonníka. Poukázal ďalej na písomné uznanie dlhu z 15.05.2018 s tým, že nárok bol na súde uplatnený v zákonnej trojročnej premlčacej lehote a preto ho nepovažoval za premlčaný. Žiadal žalobe v takto upravenej forme vyhovieť.

4. Súd uznesením 5C 57/2019-35 zo dňa 03.10.2019 pripustil zmenu žaloby tak, ako to vyššie požadoval žalobca.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení - duplika zo dňa 21.10.2019 na č. I. 39 spisu opäť tvrdil, že žalobcovi sumu 5.000.000,- HUF uhradil v hotovosti v bližšie neurčenom čase, pričom žalobca mu nevystavil potvrdenie o vrátení tejto sumy. V závere vyslovil návrh, že zostávajúci dlh by bol ochotný splatiť v primeraných splátkach.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení z 05.11.2019 - duplika na č. I. 42 spisu zobral svoj návrh čiastočne o sumu 5.000.000,- HUF späť a žiadal, aby súd v tejto časti konanie zastavil. Trval však na tom, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu zostávajúcich 10.000.000,- HUF s požadovaným príslušenstvom.

7. Súd vo veci vytyčil dňa 02.01.2020 termín pojednávania na deň 04.02.2020. Žalovanému bolo predvolanie doručené 09.01.2020. Žalovaný dňa 03.02.2020 svoju neúčasť na pojednávaní 04.02.2020 ospravedlnil s tým, že žiadal súd o poskytnutie trojmesačnej lehoty za účelom dosiahnutia mimosúdnej dohody o úhrade dlhu so žalobcom, pričom tvrdil, že je s týmto v mimosúdnom jednaní.

8. Dňa 04.02.2020 sa pojednávania žalobca nezúčastnil, prítomný bol jeho zástupca, ktorý trval na tom, aby súd vec meritorne rozhodol, a to z dôvodu, že žalovaný má viacero dlhov, sú proti nemu vedené exekučné konania a že takto chce len umelo vytvoriť priestor, aby mohol lukratívny majetok previesť na iné osoby, pričom poprel, aby žalobca bol v mimosúdnom jednaní so žalovaným. Ako dôkaz produkoval exekučný príkaz súdnej exekútorky JUDr. V. E. sp. zn. 347EX 194/19 v ktorom konaní sa vymáhala suma 100.000,- eur a že zo strany žalovaného sa jedná o špekulatívny návrh smerujúci k vytvoreniu časového priestoru na prevod jeho majetku na iné osoby.

9. Súd vo veci vytyčil dňa 04.02.2020 nový termín pojednávania na 03.03.2020. Žalovaný bol na toto pojednávanie riadne predvolaný a predvolanie mu bolo doručené dňa 10.02.2020. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, ani svoju neúčasť na tomto pojednávaní neospravedlnil. Zástupca žalobcu na tomto pojednávaní aj ústne do zápisnice potvrdil, že žalovaný medzičasom uhradil sumu 5.000.000,- HUF z celkovej pôžičky, avšak bližší dátum kedy k úhrade tejto sumy došlo neuviedol. Tiež zobral návrh, čo sa týka požadovaného 0,5 % ročného úroku z omeškania zo sumy 10.000.000,- HUF od 26.05.2018 späť a žiadal, aby súd žalobe v zostávajúcej časti vyhovel, pričom poukázal na tú skutočnosť, že nárok žalobcu je preukázaný, a to jednak písomným prehlásením o uznaní dlhu z 15.05.2018, ako aj z korešpondencie žalovaného so súdom v ktorom nárok žalobcu nepoprel v sume 10.000.000,- HUF. Navrhol, aby súd ďalšie dokazovanie pominul a žalobe vyhovel.

10. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

11. Podľa § 498 Obchodného zákonníka strany môžu určiť peňažné prostriedky, ktoré sú predmetom zmluvy, aj v inej než mene euro, pokiaľ to nie je v rozpore s devízovými predpismi. Pokiaľ sa strany nedohodnú inak, je dlžník povinný vrátiť peňažné prostriedky v mene, v ktorej sa mu poskytli, a v tej istej mene platiť úroky.

12. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

14. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Hlavne z písomného prehlásenia o uznaní dlhu zo dňa 15.05.2018 mal za preukázané, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, a to dňa 10.12.2017, čo vyplýva z tohto prehlásenia. Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 15.000.000,- HUF, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť žalobcovi bezúročne do 31.12.2017. Z ďalšieho textu prehlásenia o uznaní dlhu mal za preukázané, že žalovaný si túto svoju povinnosť v dohodnutej lehote nesplnil a v prehlásení o uznaní dlhu uviedol, že pôžičku vráti žalobcovi v novej lehote do 25.05.2018. Ako vyplýva zo správania sa žalobcu ako aj žalovaného žalovaný ani v tejto novej lehote ani čiastočne pôžičku žalobcovi neuhradil. Z odporu voči platobnému rozkazu na č. I. 14 spisu, ktorý bol doručený súdu 13.06.2019 však už tento tvrdí, že pôžičku čiastočne v sume 5.000.000,- HUF žalobcovi uhradil, pričom nepopiera, že zostávajúcu časť pôžičky 10.000.000,- HUF tomuto neuhradil. Z tohto písomného prehlásenia súd mal teda za zrejmé, že žalovaný dlh podľa svojho tvrdenia čiastočne uhradil a tiež mal za preukázanú existenciu pôžičky, ako aj zostávajúcu neuhradenú časť pôžičky v sume 10.000.000,- HUF. Z ďalšieho správania sa žalobcu mal súd za preukázané, že skutočne došlo k čiastočnej úhrade pôžičky do výšky 5.000.000,- HUF, čo potvrdil vo svojom podaní zo dňa 05.11.2019 žalobca a žiadal, aby súd konanie k sume 5.000.000,- HUF zastavil.

15. Tvrdenie žalovaného, že je so žalobcom v mimosúdnom jednaní, ktoré uviedol vo svojom ospravedlnení zo dňa 03.02.2020, ktorým ospravedlnil svoju neúčast na pojednávaní dňa 04.02.2020 súd za preukázané nemal. Naopak z exekučného príkazu JUDr. V. E., súdnej exekútorky sp. zn. 347EX 194/19 mal za preukázané, že tento ako povinný dlží ďalšiemu veriteľovi sumu 100.000,- eur, ktorá bola v tomto konaní súdnou exekútkou vymáhaná. Žalovaný sa posledného pojednávania dňa 03.03.2020 nezúčastnil i keď na toto bol riadne a včas predvolaný a svoju neúčast na tomto pojednávaní neospravedlnil. Z tohto správania sa žalovaného súd vyvodil záver, že sa jedná o účelovú obranu za účelom získania časového priestoru ako aj o snahu zostávajúcu časť pôžičky žalobcovi v čo najkratšej lehote neuhradiť.

16. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd žalobe žalobcu v upravenej časti, čo sa týka výšky upraveného nároku 10.000.000,- HUF vyhovel. Taktiež vyhovel aj jeho nároku na zaplatenie 5 % úroku z omeškania od 26.05.2018, keďže sa žalovaný zaviazal pôžičku vrátiť v lehote do 25.05.2018, teda nasledujúci deň sa tento dostal do omeškania s vrátením pôžičky v zmysle prehlásenia o uznaní dlhu zo dňa 15.05.2018. Súd preto žalobe v takto upravenej podobe vyhovel.

17. Súd konanie k sume 5.000.000,- HUF ako aj k požadovanému úroku nad 5 % v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil.

18. Súd priznal nárok žalobcu vo forintoch, čo plne korešponduje s § 498 Obchodného zákonníka, ako aj s § 657 Občianskeho zákonníka s tým, že povinnosť žalovaného bola vrátiť požičané finančné prostriedky v mene, ktorej mu boli žalobcom poskytnuté.

19. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že ich náhradu úspešnému žalobcovi priznal. Je pravdou, že žalobca si pôvodne uplatnil v konaní zaplatenie 15.000.000,- HUF a je tiež pravdou, že medzičasom v bližšie neurčenom dátume došlo k vráteniu sumy 5.000.000,- HUF z pôžičky zo dňa 10.12.2017. Túto skutočnosť žalobca uznal, avšak ani žalobca ani žalovaný neuviedli čas, kedy došlo k čiastočnému vráteniu tejto pôžičky a preto sa súd dôvodne domnieva, že k vráteniu časti pôžičky došlo po podaní žalobného návrhu, preto súd priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania, keďže práve v dôsledku správania sa žalovaného došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby v sume 5.000.000,- HUF. O výške trov konania bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na

tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinnosť uložená v tomto rozhodnutí nebude splnená, môže sa oprávnená osoba svojho nároku domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.